

În ultima perioadă am fost bombardati cu tot felul de știri legate de poluare în Uniunea Europeană : Ba că populația globală de vaci și oi crește rapid și în aceeași măsură crește și cantitatea de gaze cu efect de seră. Oamenii de știință au încercat vaccinuri, reproducere selectivă și suplimente alimentare, dar nimic nu poate reduce metanul, Ba că ardem prea mult combustibil fosil și trebuie să adoptăm politicile de reducere netă la zero a emisiilor de gaze cu efect de seră pot aduce și alte beneficii, dincolo de ameliorarea încălzirii globale. Pentru a atinge obiectivul Acordului de la Paris, UE se străduiește ca emisiile să ajungă la un nivel „net zero” până în 2050.

Obiectivul acordului este de a limita încălzirea globală la mai puțin de 1,5 grade Celsius, comparativ cu nivelurile preindustriale. Pământul se apropie deja de această valoare, temperaturile ajungând deja la pragul de 1 grad Celsius. Oare aceste tendințe sunt în concordanță cu realitatea globală? Reflectă ele adevărul absolut? Toate măsurile de ecologizare care se pretind a fi luate în spațiul European pot combate oare din punct de vedere ecologic global și sistemele cu adevărat poluante cum sunt cele din China, India, Brazilia etc. pentru a da numai o parte din zonele cu adevărat poluate? Să vedem ce e de fapt Ecologia? Ea este în mare parte o știință descriptivă și experimentală.

Ecologia (din cuvintele grecești: oekos - casă și logos - știință, adică “știința studierii habitatului”) este o știință biologică de sinteză ce studiază interacțiunea dintre organisme, plante și mediul în care ele trăiesc (abiotici și biotici). Pentru aceasta ecologia analizează îndeaproape structura, funcția și productivitatea sistemelor biologice supraindividuale (populații, biocenoză) și a sistemelor mixte (ecosisteme). Cu timpul, în a doua jumătate a sec. XX prin conștientizarea importanței condițiilor de mediu, semnificația termenului ecologie s-a lărgit peste sensul restrâns din domeniul biologiei, devenind și un sinonim pentru ideea de protecție a mediului înconjurător. Totodată, se leagă strâns de ecologie domeniul promovării unei economii ecologizate, unde principiile ecologice devin și principii fundamentale în dezvoltare.

Desigur că poluarea cauzează boli grave și daune pentru mediu. Obiectivul UE pentru 2050 este de a reduce poluarea la niveluri care să nu mai fie dăunătoare pentru sănătatea umană. Acordul Consiliului la care s-a ajuns astăzi cu privire la emisiile industriale stabilește norme mai stricte pentru combaterea poluării la sursă. Acesta va stabili limite de poluare la niveluri mai eficiente și va oferi orientări clare industriei și fermelor mari de creștere a animalelor pentru a face investițiile adecvate, astfel încât poluarea cauzată de acestea să fie redusă în mod real.

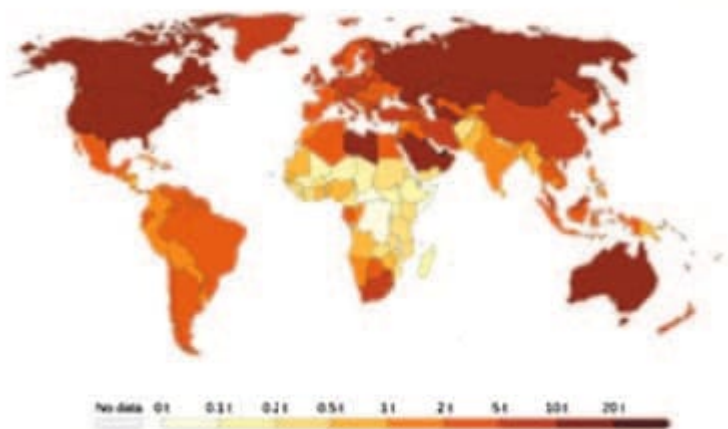
Oare aceste tendințe să fie ancorate în realitatea dezvoltării care să ducă spre progres sau al regresului spre involuție?! Anumite lucruri în esență benefice pot da naștere la lucruri rele! Iată câteva date preluate de pe internet: Conform raportului „Science for Policy” din 2023 al Centrului Comun de Cercetare al Comisiei Europene (Joint Research Centre - JRC) și Agenției Internaționale pentru Energie (IEA), în 2022, emisiile globale de GES au constat în principal din CO₂, rezultat din arderea combustibililor fosili (71,6%).

În 2022, emisiile de CO₂ ale primelor 10 țări cu cele mai mari emisii au reprezentat aproape două treimi din totalul global. Din 2006, China a emis mai mult CO₂ decât orice altă țară. Totuși, principalul dezavantaj al măsurării emisiilor naționale totale per locuitor este că iau în considerare dimensiunea populației. China înregistrează cele mai mari emisii de CO₂ din lume, dar și cea mai mare populație. Pentru o comparație corectă, ar trebui analizate emisiile în termeni de cantitate de CO₂ per locuitor.

Analizând emisiile de CO₂ per locuitor din 2021, valoarea înregistrată de China (8.85) reprezintă aproape 60% față de cea din Statele Unite (14.44) și mai puțin de o șesime față de cea din Palau (59.00 - țara cu cele mai mari emisii de CO₂ per locuitor în 2021). Datele reflectă emisiile de dioxid de carbon rezultate din arderea combustibililor fosili și fabricarea cimentului, dar nu ia în calcul și

emisiile rezultate din utilizarea terenurilor, schimbarea utilizării terenurilor și silvicultură. În ultimii 150 de ani, emisiile cumulate estimate din utilizarea terenurilor și modificarea utilizării terenului reprezintă aproximativ o treime din totalul emisiilor antropice de CO₂ cumulate.

Per capita CO₂ emissions, 2021

Emisiile provenite din transportul internațional, inclusiv transportul aerian și transportul naval, de asemenea, nu sunt incluse în valorile naționale, deși acestea pot constitui o diferență importantă, de exemplu în cazul țărilor mici cu porturi importante. Animalele joacă un rol important în schimbările climatice. Agricultură mondială și sistemele de creștere a animalelor reprezintă aproximativ 21,8% din totalul emisiilor globale de gaze cu efect de seră (GES) generate de activitățile umane în anul 2020. Mai mult de jumătate dintre acestea (aproximativ 55% sau 6,1 Gt) sunt legate de activitățile agricole și zootehnice de la ferme, care necesită un efort colectiv al fermierilor și procesatorilor pentru reducerea contribuției producției de alimente la schimbările climatice globale.

Sporirea concentrației GES în atmosferă (cauzată de emisii de origine antropică) duce la consolidarea efectului de seră, cauzând astfel încălzirea suplimentară a atmosferei. Concentrația GES în atmosferă este determinată de diferența dintre emisiile și secheștrările de GES. Concentrațiile atmosferice ale GES au sporit semnificativ în comparație cu perioada preindustrială. Astfel, din 1750 până la finele anului 2017, concentrația de CO₂ a crescut cu circa 145%, concentrația de CH₄ - cu 257%, iar concentrația de N₂O - cu circa 122%. GES odată eliminate în atmosferă nu dispar, ba dimpotrivă duc la intensificarea efectului de seră, de pildă, durata de viață a bioxidului de carbon în atmosferă durează între 100 și 300 ani, a metanului - 12,4 ani, a protoxidului de azot - 121 ani.

În acest context, gestionarea eficientă a dejecțiilor animaliere include toate activitățile care implică manipularea, depozitarea și eliminarea urinei și a fecalelor de la animale (în afară de gunoiul de grajd depus direct pe pășuni de animalele care pasc). Gestionarea corectă a dejecțiilor animaliere este importantă pentru a atenua emisiile de GES, a reduce pierderile de nutrienți din sistemele de creștere a animalelor și de reducere a efectelor de poluare asupra mediului (aerul, solul și apa). Deși dejecțiile animaliere și gunoiul de grajd reprezintă doar cca 10% din totalul emisiilor de GES de la animale, gestionarea lor corectă oferă oportunități tehnologice, economice, sociale și de mediu atât pentru fermieri, cât și pentru toată populația.

Dejecțiile lichide, ca purina, mustul de băligar și fracțiile păstoase de gunoi de grajd și purină, sunt cel mai dificile la gestionare și prezintă cel mai mare pericol de poluare a mediului și de GES, în cazul când sunt aplicate nefermentat. Toate bune și frumoase...dar oare ce se întâmplă când apar exagerări ce duc la diminuarea drastică a numărului de vite, de centrale pe cărbune, de închideri nejustificate a unor investiții începute în domeniul hidro, doar de dragul alinierii la practica globală?

Oare factorii de decizie din domeniu au analizat în profunzime toate implicațiile alinierii la acest fenomen global din UE deja exagerat? Când o inițiativă bună devine rea? Când constatăm că nu este analizată în totalitate?

Ne străduim din răzputeri ca cel puțin pentru producerea energiei electrice să trecem la energii alternative care să ne ajute efectiv să nu mai depindem de arderea combustibililor fosili cum ar fi cărbunile sau păcura. În ultimii ani trăim într-o nouă realitate post-adevăr în care producerea de energie curată a luat un mare avânt. Oare? Sistemul Energetic Național (S.E.N.) care cuprinde totalitatea instalațiilor pentru producerea, transportul, distribuția și utilizarea curentului electric din România, ce, indiferent de gestionarul instalației respective, sunt interconectate între ele și au un regim comun și continuu de producere și consum a energiei electrice, este de departe cel care depinde de modul cum sunt înțelese aceste energii alternative.

Din păcate de acest sistem lumea e interesată doar când “nu are curent electric”. Sigur că performanțele tehnologice în acest domeniu sunt notabile, dar orice astfel de tip de energie are la bază o tehnologie tributară cumva unor condiții care nu depind de dorința și voința noastră. Dacă bate vântul, dacă este soare, dacă este apă, sau biomasă din belșug totul este OK. Dar ce facem în restul timpului? Nevoia de energie este permanentă. Culmea ipocriziei este că gazul natural este deja considerat cumva verde ca să se poată lăuda toți escrocii că produc energie curată. Asta ne duce totuși la problema limitelor acestor energii alternative. Același lucru este valabil și când discutăm de reducerea în țară a numărului de animale (oi, vite, porci, etc) pe ansamblu (vezi nu mai departe COMTIMul).

Țara care a devenit deodată dependentă de importuri. Încă odată se constată că dacă aplicăm otova, fără discernământ, doar de dragul adaptării la tendințele actuale, fără să apelăm la specialiștii în domeniu, a unor directive globale, nu ajungem nicăieri! Dacă și în continuare nu se vor lua măsurile adecvate pentru a repune în funcțiune o serie de obiective abandonate, dar încă nedevalorizate, starea actuală se va acutiza și va conduce negreșit la o criză reală, similară cu cea doar previzionată de unii analiști politici ca fiind indusă azi, România devenind dependentă în totalitate de alții bine intenționați care au judecat înainte de a lua măsuri așa de drastice în a reduce numărul de animale, centrale electrice și altele asemenea care duc în paradigmele ecologizării la un regres.

Nicu Doftoreanu